

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

182

Wydawany od 1992 r.

W numerze m.in.:

- 👉 Pracodawca przyjazny pracownikom
- 👉 Pomoc publiczna w Polsce w roku 2007
- 👉 CBOS o związkach zawodowych

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Gdańsk, styczeń 2008 r.

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	5
POSIEDZENIE Z DN. 08 STYCZNIA 2008 R.	5
POSIEDZENIE Z DN. 22 STYCZNIA 2008 R.	8
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	10
POSIEDZENIE Z DN. 23 STYCZNIA 2008 R.	10
POLSKA PRZYJAZNA PRACOWNIKOM	12
UCIECZKA W STRONĘ SAMOZATRUDNIENIA	12
PRACODAWCA PRZYJAZNY PRACOWNIKOM	14
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	19
WSKAŹNIKI CEN TOWARÓW I USŁUG KONSUMPCYJNYCH W GRUDNIU 2007 R.	19
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	20
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA	20
LIST DO MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ	22
POMOC PUBLICZNA W POLSCE W ROKU 2007	23
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	25
PRAWO I FINANSE	25
ROZWÓJ ZWIĄZKU	25
INFORMACJE RÓŻNE	26
CBOS O ZWIĄZKACH ZAWODOWYCH	26
ARTYKUŁ MIESIĄCA	28
USIĄDŹMY DO STOŁU	28
Z OSTATNIEJ CHWILI	31
NADGORLIWA STRAŻ SEJMOWA	31

Zobacz więcej: www.solidarnosc.org.pl
Wersje cyfrowe „Biuletynu” można znaleźć
na stronie: www.solidarnosc.org.pl/biuletyn

WYDARZENIA MIESIĄCA

Posiedzenia, opinie, stanowiska, spotkania Prezydium i Komisji Krajowej

8 stycznia – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. Janusz Śniadek wystąpił do wicepremiera Waldemara Pawlaka o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Komisji Trójstronnej w sprawie sytuacji w służbie zdrowia. Wydaje się, że osiągamy w tej branży jakiś punkt krytyczny. Nie wyobrażam sobie, aby na tym stracili pacjenci - uważa przewodniczący "S". Prezydium Komisji Krajowej zaopiniowało projekt ustawy Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o świadczeniach ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych.

16 stycznia - o sytuacji w służbie zdrowia przedstawiciele "Solidarności" rozmawiali z prezydentem Lechem Kaczyńskim. Przedstawiciele Sekcji Krajowej Służby Zdrowia NSZZ "Solidarność" przedstawili najistotniejsze problemy pracownicze i zagrożenia wynikające z ostatnich, destabilizujących sytuację wydarzeń. Zwrócono uwagę na szczególnie niepokojącą atmosferę narastających podziałów i konfliktów w ochronie zdrowia. W czasie spotkania przedstawiono prezydentowi Lechowi Kaczyńskiemu harmonogram działań bieżących i długofalowych, który powinien być podjęty w celu trwałej poprawy sytuacji w służbie zdrowia.

21 stycznia – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium postanowiło, że organizatorami ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych "28 Kwietnia" w roku 2008 będą Komisja Krajowa oraz Zarząd Regionu Ziemia Łódzka NSZZ "Solidarność". Decyzją Prezydium KK wpisano Ogólnopolski Konkurs pamięci pn. "Bydgoski Marzec 1981 - Twój krok ku wolności" ogłoszony w ramach ogólnopolskich obchodów rocznicy Bydgoskiego Marca 1981 w kalendarz imprez KK na 2008 r.

22 stycznia - w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", w czasie którego przyjęto stanowiska: w sprawie sytuacji w służbie zdrowia, systemowych negocjacji płacowych oraz w sprawie zagrożeń w realizacji programu "Rozwój Polski wschodniej". Podczas spotkania wręczono również tytuł Człowieka Roku Tygodnika Solidarność Bożenie Borys-Szopie, Głównej Inspektor Pracy oraz wyróżnienia Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” ks. Zygmuntowi Malackiemu proboszczowi parafii św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu i Janowi Pietrzakowi.

Rozmowy, negocjacje, spory, spotkania ze stroną rządową

7 stycznia - branżowcy z "Solidarności" domagają się wzrostu płac wszystkich pracowników sektora publicznego. Na spotkaniu, przedstawiciele struktur branżowych zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" podpisali oświadczenie, w którym zwracają się do rządu o podjęcie negocjacji dotyczących wzrostu wynagrodzeń dla wszystkich środowisk i grup pracowniczych zatrudnionych w sektorze budżetowym i publicznym.

11 stycznia – finanse w oświacie na 2008 r., w tym płace i kwestie emerytur dla nauczycieli oraz dialog społeczny w edukacji - to główne tematy, które omówiono podczas spotkania prezydium Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ "S" z Katarzyną Hall, minister Edukacji Narodowej. Stefan Kubowicz, przewodniczący Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ "S" przedstawił postulaty „Solidarności” dotyczące wynagrodzeń nauczycieli w latach 2008-2011: na 2008 rok stawki wynagrodzenia zasadniczego winny być zwiększone w tabeli płac o minimum 10 proc., w latach 2009-2011 wynagrodzenia nauczycieli powinny wzrastać, co najmniej o 10 proc. plus wskaźnik inflacji, środki na wynagrodzenia nauczycieli powinny być przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego w postaci dotacji a nie subwencji. Podczas spotkania oświatowa "S" zwróciła także uwagę na konieczność zapewnienia opieki lekarskiej w szkołach oraz właściwej profilaktyki zdrowotnej. Pani Minister Katarzyna Hall zapowiedziała poddanie postulatów dotyczących 2008 r. szczegółowej analizie i przedstawienie odpowiedzi na zapowiadanych spotkaniu negocjacyjnym 16 stycznia br.

22 stycznia - Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "S" i Maria Ochman, szefowa Sekretariatu Ochrony Zdrowia uczestniczyli spotkaniu dotyczącym sytuacji w służbie zdrowia w Centrum Partnerstwa Społecznego w Warszawie. W zwołanym przez premiera "Białym szczycie" wzięli udział przedstawiciele związków zawodowych, pracodawców, urzędów marszałkowskich, organizacji pacjentów. Prezydenta reprezentowała Anna Fotyga, szefowa Kancelarii Prezydenta i Tomasz Zdrojewski doradca prezydenta ds. zdrowia.

Protesty, manifestacje, spory i akcje strajkowe w zakładach pracy

3 stycznia - związki zawodowe działające w Elsenie- spółce wydzielonej z Huty Częstochowa weszły w spór zbiorowy z pracodawcą żądając podwyżki o 350 zł od 1 stycznia 2008 r.

7 stycznia - prezydium Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "S" wezwało wszystkie organizacje zakładowe do podjęcia negocjacji płacowych z dyrektorami zakładów opieki zdrowotnej. W Gdańsku spotkało się prezydium Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność". Prezydium omówiło aktualną sytuację w ochronie zdrowia.

8 stycznia - załoga Cukrowi Lublin rozpoczęła strajk okupacyjny. Krajowa Spółka Cukrowa zdecydowała o zakończeniu produkcji cukru w Lublinie. Załoga zamierza okupować zakład aż do skutku. W Cukrowni Lublin pracuje 380 osób.

9 stycznia - w spółce Fiat Auto Poland rozpoczęły się przygotowania do referendum strajkowego, które potrwa do 16 stycznia. Jeżeli będzie wola załogi - to zapadnie decyzja o terminie rozpoczęcia akcji strajkowej. Protest może objąć wszystkie spółki grupy Fiata, które solidarnie upominają się o 1000 zł podwyżki wynagrodzeń. Negocjacje płacowe w Fiat Auto Poland toczyły się od listopada ubiegłego roku. Przewodnicząca "S" w spółkach grupy Fiata Wanda Stróżyk podkreśla, że pracodawca przede wszystkim skupił się rozmowach dotyczących wprowadzenia 18 - i 20-zmianowego systemu pracy, któremu załoga była przeciwna.

10 stycznia - rozpoczęło się referendum strajkowe w Szpitalu Specjalistycznym w Dąbrowie Górniczej. Załoga domaga się zaniechania dysproporcji we wzroście wynagrodzeń. Założenia płacowe zakładają wzrost wynagrodzeń o 7 proc. dla pielęgniarek i o 100 proc. dla lekarzy.

11 stycznia – odbyło się w Warszawie spotkanie związkowców funkcjonujących w resorcie finansów. Celem spotkania było omówienie bieżącej sytuacji w służbach skarbowych i celnych a także sprawa podwyżek płac. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele Ministra Finansów.

14 stycznia – Zarząd Regionu Gdańskiego NSZZ „S” poparł stanowisko Komitetu Protestacyjno-Strajkowego Krajowej Sekcji Służby Zdrowia. Gdańska „S” domaga się natychmiastowego rozpoczęcia dialogu, którego tematem winny być: rozwiązania systemowe, uszczelnienie systemu finansowania usług medycznych, wzrost wynagrodzeń wszystkich grup pracowników ochrony zdrowia, wprowadzanie Rejestru Usług Medycznych.

15 stycznia - kolejarska "Solidarność" domaga się podwyżek wynagrodzeń w branży. Związek ogłosił pogotowie strajkowe. Związkowcy domagają się wzrostu średniego wynagrodzenia we wszystkich spółkach grupy PKP, tak aby w 2008 r. wyniosło ono minimum 100 proc. średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw. Obecne wynagrodzenia pracowników kolei powodują, że często odchodzą z branży do lepiej płatnych zawodów. Jeśli nie będzie podwyżek, to może dojść do niepokojów wśród załóg, nawet do strajku generalnego - zapowiada Henryk Grymel, szef kolejarskiej "Solidarności".

16 stycznia – Władze NSZZ „Solidarność” w Fiacie Auto Poland podjęły decyzję o zorganizowaniu strajku ostrzegawczego w spółce. Decyzja o strajku wynikła z fiaska rozmów o płacach.

21 stycznia – „S” Podbeskidzia zaprotestowała przeciwko szykanom dyirekcji Fiat Auto Poland wobec zakładowej organizacji „S”. Kierownictwo firmy m.in. utrudnia prowadzenie sporu zbiorowego, wystąpiło o eksmisję Związku z dotychczasowej siedziby w Tychach, nakłania członków związku do wypisywania się z „Solidarności”.

29 stycznia – Członkowie Międzyzakładowej Organizacji Zakładowej NSZZ „S” Kierowców Zawodowych popierali protest kierowców na przejściach granicznych. MOZ Kierowców Zawodowych z Sekretariatem Transportowców NSZZ „S” rozważa możliwość przeprowadzenia akcji protestacyjnej ze strajkiem włącznie pod hasłem: „Wszyscy zasługujemy, żeby godnie żyć, pracować i zarabiać”.

Inicjatywy, uroczystości podejmowane przez NSZZ „Solidarność”

15 stycznia - z inicjatywy NSZZ „Solidarność” partnerzy społeczni rozpoczęli autonomiczne negocjacje dotyczące wdrożenia w Polsce Europejskiego Porozumienia Ramowego dotyczącego stresu w pracy. Odkonano się spotkanie Zespołu Negocjacyjnego. Przedstawiciele partnerów społecznych zapoznali się z analizą zapisów Europejskiego Porozumienia dotyczącego stresu związanego z pracą z dnia 15 października 2007 r. Do autonomicznych negocjacji przystąpiły organizacje partnerów społecznych reprezentatywnych na szczeblu krajowym: BCC, Forum Związków Zawodowych, KPP, PKPP „Lewiatan”, OPZZ, Związek Rzemiosła Polskiego oraz NSZZ „Solidarność”.

15 stycznia – W Bernie odbył się pogrzeb Stefana Nędzyńskiego. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele „S”: Jerzy Langer, zastępca przewodniczącego NSZZ „S”.

17 stycznia – Zbigniew Kruszyński, szef Działu Polityki Społecznej NSZZ „S” uczestniczył na zaproszenie organizatorów w pierwszym kongresie pracodawców

21 stycznia - w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odbyła się uroczystość wręczenia certyfikatów „Pracodawca przyjazny pracownikom”. To zakończenie ogólnopolskiej Akcji Certyfikacyjnej, której celem było wyróżnienie pracodawców przyjaznych pracownikom. W ramach akcji „Polska przyjazna pracownikom” Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zorganizowała konkurs, w którym przyznane zostały certyfikaty dla zakładów pracy, które realizują założenia kampanii: stosowanie stałego zatrudnienia, przestrzeganie prawa i standardów pracy oraz zapewnianie pracownikom możliwości do zrzeszania się w związki zawodowe.

22 stycznia – Władze „S” spotkały się z przedstawicielami klubu parlamentarnego PiS. „S” przedstawiła swoje postulaty legislacyjne. Przewodniczący Związku wystąpił o podobne spotkania do klubów parlamentarnych PO i PSL.

Materiał zebrała i opracowała: Maria Kościńska

Konsultacja merytoryczna: Jacek Rybicki, sekretarz KK NSZZ „Solidarność”

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 08 STYCZNIA 2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 1/08

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o świadczeniach ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o świadczeniach ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych.

1. Opiniowany projekt ustawy jest spóźniony. W projekcie zakłada się optymistycznie, że ustawa wejdzie w życie w dniu 1 sierpnia 2008 r. Pierwsze emerytury dożywotnie wypłacone zostaną na początku stycznia 2009 r. Pięć miesięcy to zbyt krótki okres na powołanie do życia zakładów emerytalnych, przygotowanie przez nie oferty emerytur dożywotnich oraz przygotowanie się do dokonywania wypłaty nie tylko przez te zakłady, ale także

przez ZUS. Opóźnienie wejścia w życie ustawy spowoduje, że liczba zakładów emerytalnych, a co za tym idzie liczba ofert emerytur dożywotnich w pierwszych miesiącach 2009 r. będzie bardzo ograniczona. Problem ten dotyczyć będzie przede wszystkim kobiet.

2. Projekt posługuje się wieloma terminami, które wymagają zdefiniowania lub doprecyzowania (np. stopa techniczna, rezerwa emerytur kapitałowych).
3. Projekt zawiera wiele upoważnień do określenia szczegółowych rozwiązań prawnych w rozporządzeniach. Wiele spraw, które mają być uregulowane w aktach wykonawczych powinno zostać określone i doprecyzowane w samej ustawie. Przykładem jest art. 78 ust. 6 projektu ustawy upoważniający Ministra Pracy i Polityki Społecznej do określenia sposobu ustalania wysokości rezerwy emerytur kapitałowych. Zasady ustalania oraz wysokość rezerwy emerytur kapitałowych wpływają w sposób bardzo istotny na ustawową gwarancję zwiększenia świadczeń przewidzianą w art. 80 ust. 1 projektu. Dokonuje się jej w przypadku, gdy wartość aktywów podstawowego funduszu jest wyższa niż wartość rezerwy emerytur kapitałowych. Nieokreślenie w projekcie ustawy ani wysokości tej rezerwy ani zasad ustalania jej wysokości nie pozwala na ocenę czy mechanizm ten zapewni zachowanie realnej wartości emerytur kapitałowych.
4. Ustawa powinna zapewniać, aby podwyższenie łącznej kwoty emerytury z FUS oraz emerytury dożywotniej do kwoty najniższej emerytury dotyczyło również w całości emerytur małżeńskich oraz emerytur z gwarantowanym okresem wypłaty.
5. W projekcie ustawy nie zostały określone zasady postępowania w przypadku, gdy ubezpieczony nabył prawo do emerytury z FUS oraz emerytury dożywotniej i po rozwiązaniu stosunku pracy przestał podlegać ubezpieczeniu emerytalnemu, a następnie po przejściu na emeryturę podjął działalność zarobkową, z którą wiąże się obowiązek podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu. Nie jest jasne czy taka osoba ma obowiązek ponownie stać się członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Nie wiadomo również, w jaki sposób składki odprowadzone przez takiego emeryta wpłyną w przyszłości na wysokość emerytury dożywotniej.
6. W projekcie przewiduje się, że w razie likwidacji lub upadłości zakładu emerytalnego zobowiązania z umów emerytalnych zawartych z likwidowanym lub upadłym zakładem może przejąć państwowy Fundusz Gwarantowanych Emerytur Dożywotnich (FGED). Ustawa powinna gwarantować zachowanie dotychczasowej wysokości emerytur dożywotnich wypłacanych z FGED. W projekcie przewiduje się jedynie, że świadczenie wypłacane ze środków FGED nie może być wyższe od dotychczasowej wysokości emerytury dożywotniej wynikającej z umowy emerytalnej, zaś sposób ustalania wysokości tego świadczenia zostanie określony w rozporządzeniu MPiPS. Jednocześnie ustawa powinna przewidywać, że przychodem FGED mogą być również dotacje z budżetu państwa.
7. Za szczególnie kontrowersyjne należy uznać zapisy art. 67 projektu uniemożliwiające zmianę wybranego przez świadczeniobiorcę zakładu emerytalnego, zmianę lub rozwiązanie umowy zawartej z zakładem emerytalnym, jak również zmianę rodzaju emerytury dożywotniej. Wprowadzenie możliwości zmiany zakładu emerytalnego może m.in. ograniczyć negatywne skutki spóźnionego wejścia w życie ustawy dla osób, które skorzystają z prawa do emerytury dożywotniej w pierwszym okresie jej obowiązywania, gdy oferta zakładów emerytalnych będzie jeszcze niepełna.
8. Zagrożenie, że wysokość emerytur dożywotnich przysługujących kobietom będzie znacznie niższa od emerytur dożywotnich wypłacanych mężczyznom uzasadnia zastosowanie wspólnych tablic prognozowanego przeciętnego dalszego trwania życia dla kobiet i dla mężczyzn przy obliczaniu wysokości emerytur dożywotnich.
9. Niezbędna jest nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, która wprowadzi przepis, zgodnie z którym podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne w okresie urlopu wychowawczego stanowić będzie przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne w odpowiednim okresie poprzedzającym miesiąc, w którym

ubezpieczony rozpoczął urlop wychowawczy. Składka na ubezpieczenie emerytalne w okresie urlopu wychowawczego powinna być finansowana z budżetu państwa.

10. Okres przechowywania dokumentów, na podstawie których podejmowane są decyzje w sprawie lokat funduszu emerytur dożywotnich przewidziany w art. 90 ust.1 projektu, powinien być przedłużony z 5 do 10 lat.
11. Skrócenia do 3 lat wymaga przewidziany w art. 102 ust. 1 projektu maksymalny okres, przez który ten sam biegły rewident może badać sprawozdanie finansowe zakładu emerytalnego.

Decyzja Prezydium KK nr 2/07

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 3 /08

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" negatywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Decyzja Prezydium KK nr 4/08

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.

Decyzja Prezydium KK nr 5/08

ws. przedstawiciela NSZZ "Solidarność" w Komitecie Koordynacyjnym Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007 - 13.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" deleguje Zdzisława Maszkiewicza jako przedstawiciela NSZZ "Solidarność" w charakterze członka - zastępcy w pracach Komitetu Koordynacyjnego Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007 - 13.

Decyzja Prezydium KK nr 6/08

ws. dotacji finansowej na wykonanie tablicy pamiątkowej ku czci Gilesa Harta

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 7/08

ws. zakupu biletów sieciowych na PKP

(do użytku służbowego)

Stanowisko Prezydium KK nr 8/08

ws. sytuacji w służbie zdrowia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z niepokojem obserwuje narastający konflikt w służbie zdrowia. Dalszy brak kompleksowych rozwiązań dotyczących służby zdrowia będzie skutkował katastrofalnym pogorszeniem się świadczeń medycznych stwarzającym zagrożenie dla pacjentów.

Prezydium KK stwierdza, że Rząd nie podejmuje dialogu z partnerami społecznymi, reagując wyłącznie na groźby protestów i strajku.

Prezydium KK domaga się zwołania w trybie pilnym Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych w celu oceny sytuacji i podjęcia próby osiągnięcia kompromisu.

POSIEDZENIE Z DN. 21 STYCZNIA 2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 9/08

ws. ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia, że organizatorami ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych "28 Kwietnia" w roku 2008 będą Komisja Krajowa oraz Zarząd Regionu Ziemia Łódzka NSZZ "Solidarność".

Jednocześnie, Prezydium Komisji Krajowej apeluje do wszystkich organizacji zakładowych, regionalnych i branżowych oraz wszystkich członków Związku o uczczenie „28 Kwietnia” we własnych strukturach organizacyjnych.

Decyzja Prezydium KK nr 10/08

ws. przedstawicieli NSZZ "Solidarność" w Komitecie Monitorującym Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza Bogdana Kubiaka jako przedstawiciela NSZZ "Solidarność" na funkcję członka w Komitecie Monitorującym Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007-2013 oraz podtrzymuje swoją decyzję o wyborze Andrzeja Tracza na zastępcę członka komitetu.

Prezydium KK jednocześnie odwołuje Andrzeja Bdzikota z prac Komitetu Monitorującego PO Infrastruktura i Środowisko.

Decyzja Prezydium KK nr 11/08

**ws. przedstawicieli NSZZ "Solidarność" w Komitecie Monitorującym
Program Operacyjny Pomoc Techniczna**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" potwierdza udział przedstawicieli NSZZ "Solidarność": Katarzyny Zimmer - Drabczyk (członek komitetu) i Andrzeja Koneckiego (zastępca) w pracach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007-2013.

Decyzja Prezydium KK nr 12/08

ws. ogólnopolskich obchodów rocznicy Bydgoskiego Marca 1981

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wpisuje Ogólnopolski Konkurs pamięci pn. "Bydgoski Marzec 1981 - Twój krok ku wolności" ogłoszony w ramach ogólnopolskich obchodów rocznicy Bydgoskiego Marca 1981 w kalendarz imprez KK na 2008 r.

Decyzja Prezydium KK nr 13/08

**ws. upoważnienia do negocjacji i podpisania protokołu dodatkowego
do ponadzakładowego układu zbiorowego pracy**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia do negocjacji zmian w imieniu NSZZ "Solidarność" treści załącznika nr 3 "Tabela miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego" Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w jednostkach gospodarki wodnej państwowej sfery budżetowej zawartego w dniu 11 stycznia 2001 roku, następujących przedstawicieli Rady Sekcji Krajowej Pracowników Gospodarki Wodnej NSZZ "Solidarność":

1. Marię Poradę
2. Weronikę Gołębiowską
3. Adama Mleczko
4. Jana Śniadka
5. Romana Pęcherzewskiego
6. Arkadiusza Kubiaczyka

Do podpisania w imieniu NSZZ "Solidarność" wynegocjowanego protokołu dodatkowego Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia dwie osoby:

1. Arkadiusza Kubiaczyka - Przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Gospodarki Wodnej NSZZ "Solidarność"
2. Jana Śniadka - Zastępcę Przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Gospodarki Wodnej NSZZ "Solidarność".

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 22 STYCZNIA 2008 R.

Stanowisko KK nr 1/08

ws. zagrożenia realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" wyraża zaniepokojenie zapowiadanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego ograniczeniom w realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej.

Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej, od wielu lat postulowany przez NSZZ "Solidarność", uruchomiony w 2007 r., jest jednym z instrumentów polityki regionalnej, stanowi dodatkowy element wsparcia z funduszy strukturalnych rozwoju społeczno-gospodarczego obszarów Polski Wschodniej. W ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej mają być realizowane projekty o kluczowym znaczeniu dla rozwoju gospodarczego pięciu województw: warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, lubelskiego, świętokrzyskiego i podkarpackiego. Realizacja tego programu, szczególnie trzech osi priorytetowych: "Nowoczesna gospodarka", "Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego" oraz "Infrastruktura transportowa" może przynieść bardzo pozytywne efekty dla gospodarki całego kraju.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" domaga się od Rządu RP wsparcia dla pełnej realizacji tego programu.

Stanowisko KK nr 2/08

ws. systemowych negocjacji płacowych w sferze budżetowej

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" jest zaniepokojona brakiem realnych propozycji ze strony władz rozwiązania narastającej fali konfliktów społecznych na tle uzasadnionych roszczeń płacowych, gdy każdy rozwiązany konflikt generuje kolejne wśród pracowników, którzy czują się pominięci.

Jest szczególnie uprawnione, aby w grupach zawodowych utrzymywanych z podatków lub powszechnych obowiązkowych składek, wzajemne relacje płacowe oraz ich stosunek do średniej płacy krajowej były społecznie akceptowane. Narastające napięcia i konflikty płacowe stają się głównym zagrożeniem dla spokoju społecznego, a w ślad za tym dla rozwoju kraju. Stanowią one też realne zagrożenie konstytucyjnych uprawnień obywateli do powszechnej ochrony zdrowia czy edukacji.

Komisja Krajowa zdecydowanie sprzeciwia się oszczędnościom budżetowym kosztem pracowników usług publicznych. Rozwój gospodarczy, wzrost dochodu narodowego oraz idący w ślad za nim wzrost płac niektórych grup zawodowych - powinny wyrównywać istniejące różnice i zmniejszać rozwarstwienie społeczne.

Komisja Krajowa proponuje, aby wzorem sprawdzonych rozwiązań przyjętych już w okresie międzywojennym, przystąpić do opracowania systemu wynagrodzeń łączącego ze sobą płace wszystkich grup zawodowych w szeroko rozumianej sferze budżetowej i parabudżetowej, w tym - tak ważnej dla rozwoju - nauki i szkolnictwa wyższego, według wynegocjowanych i ustalonych proporcji, w odniesieniu do średniej płacy w gospodarce narodowej.

Równocześnie Komisja Krajowa zwraca się do wszystkich pracowników w Polsce o organizowanie się w NSZZ "Solidarność". Tylko wtedy możemy skutecznie zabiegać o realizację praw pracowniczych dla wszystkich grup zawodowych.

Stanowisko KK nr 3/08

ws. sytuacji w ochronie zdrowia

Wobec narastającego w społeczeństwie poczucia zagrożenia, spowodowanego pogłębiającym się chaosem w służbie zdrowia i trwającymi napięciami społecznymi, Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" uważa, że:

1. Pacjent i jego bezpieczeństwo to nadrzędna wartość wszelkich podejmowanych działań.
2. NSZZ "Solidarność" nie wyraża zgody na formułę tzw. współpłacenia, jako łamiącą konstytucyjną zasadę równego dostępu do świadczeń. Bez doprowadzenia do solidarnej partycypacji wszystkich ubezpieczonych w kosztach utrzymania systemu ochrony zdrowia w zależności od uzyskiwanego przez nich dochodu, nie będzie zgody Związku na podnoszenie składek zdrowotnych.
3. Tolerując zawieranie porozumień płacowych tylko przez jedną grupę zawodową w sposób dyskryminujący pozostałych pracowników służby zdrowia, rząd przyczynia się do pogłębiania napięć społecznych i chaosu w systemie. Rodzi się niepokój, że to celowe działania obliczone na całkowitą destabilizację systemu po to, żeby w sytuacji rozkładu wprowadzać rozwiązania dzisiaj nie akceptowane społecznie.
4. Kompetencją i odpowiedzialnością rządu jest takie zorganizowanie funkcjonowania systemu opieki zdrowotnej, które zapewni obywatelom równy dostęp do świadczeń. Dlatego wzywamy rząd do niezwłocznych negocjacji z partnerami społecznymi systemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia określającego relację wynagrodzeń pomiędzy poszczególnymi grupami zawodowymi w odniesieniu do średniej płacy krajowej. Wzywamy w imię odpowiedzialności rządu za pokój społeczny, funkcjonowanie systemu i bezpieczeństwo zdrowotne obywateli.
5. Jednocześnie Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zdecydowanie sprzeciwia się próbom przeforsowania przez rządzącą koalicję rozwiązań legislacyjnych z pominięciem instytucjonalnych i wymaganych prawem konsultacji społecznych.

Komisja Krajowa, popierając akcję protestacyjną Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ "Solidarność", podejmie wszelkie statutowe działania, aby stanowisko Związku zostało uwzględnione w przyjmowanych rozwiązaniach.

Komunikat

22 stycznia w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", w czasie którego przyjęto stanowiska: w sprawie sytuacji w służbie zdrowia, systemowych negocjacji płacowych oraz w sprawie zagrożeń w realizacji programu "Rozwój Polski wschodniej". Podczas spotkania wręczono również tytuł Człowieka Roku Tygodnika Solidarność Bożenie Borys-Szopie, Głównej Inspektor Pracy oraz wyróżnienia Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” ks. Zygmuntowi Malackiemu i Janowi Pietrzakowi.

W przyjętym stanowisku Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" wezwała rząd do niezwłocznych negocjacji z partnerami społecznymi systemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia określającego relację wynagrodzeń pomiędzy poszczególnymi grupami zawodowymi w odniesieniu do średniej płacy krajowej. NSZZ "Solidarność" jest przeciwny współpłaceniu za usługi medyczne. Zdaniem Związku rząd tolerując zawieranie porozumień płacowych tylko przez jedną grupę zawodową, przyczynia się do pogłębiania się napięć społecznych i chaosu w systemie. "S" sprzeciwia się również próbom przeforsowania przez rządzącą koalicję rozwiązań legislacyjnych z pominięciem wymaganych prawem konsultacji społecznych. Jednocześnie ustalono, że przewodniczący KK zwróci się do premiera o zwołanie w trybie pilnym wojewódzkich komisji dialogu społecznego, które ocenią sytuację w najbardziej zagrożonych branżach w województwach.

NSZZ "Solidarność" zaproponowała również rządowi negocjacje systemu wynagrodzeń w sferze budżetowej powiązanego ze wzrostem średniej płacy w gospodarce narodowej.

Przedstawiciele "S" są zgodni, że w grupach zawodowych utrzymywanych z podatków lub powszechnych obowiązkowych składek wzajemne relacje płacowe oraz ich stosunek do średniej płacy krajowej były społecznie akceptowane. "Narastające napięcia i konflikty płacowe stają się głównym zagrożeniem dla spokoju społecznego a w ślad za tym dla rozwoju kraju. Stanowią one też realne zagrożenie konstytucyjnych uprawnień obywateli do powszechnej ochrony zdrowia czy edukacji" - czytamy w stanowisku "S".

Komisja Krajowa zdecydowanie sprzeciwia się oszczędnościom budżetowym kosztem pracowników usług publicznych. "Rozwój gospodarczy, wzrost dochodu narodowego oraz idący w ślad za nim wzrost płac niektórych grup zawodowych - powinien wyrównywać istniejące różnice i zmniejszać rozwarstwienie społeczne" - uważają członkowie KK.

Na wniosek przewodniczących regionów wschodnich, (warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, śródkowowschodniego, świętokrzyskiego i rzeszowskiego) Komisja Krajowa wyraziła zaniepokojenie zapowiedzianym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego ograniczeniom w realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. - To regiony najbardziej potrzebujące w Polsce. Ten program pozwoliłby na nadrobienie zaległości w rozwoju. Niestety po zmianie rządu program został przyhamowany. Od nowa projekty będą weryfikowane i nie wiadomo, czy wszystkie wejdą na nową listę projektów. Stąd nasz niepokój - powiedział Wojciech Buczak, przewodniczący ZR Rzeszowskiego.

POLSKA PRZYJAZNA PRACOWNIKOM

UCIECZKA W STRONĘ SAMOZATRUDNIENIA

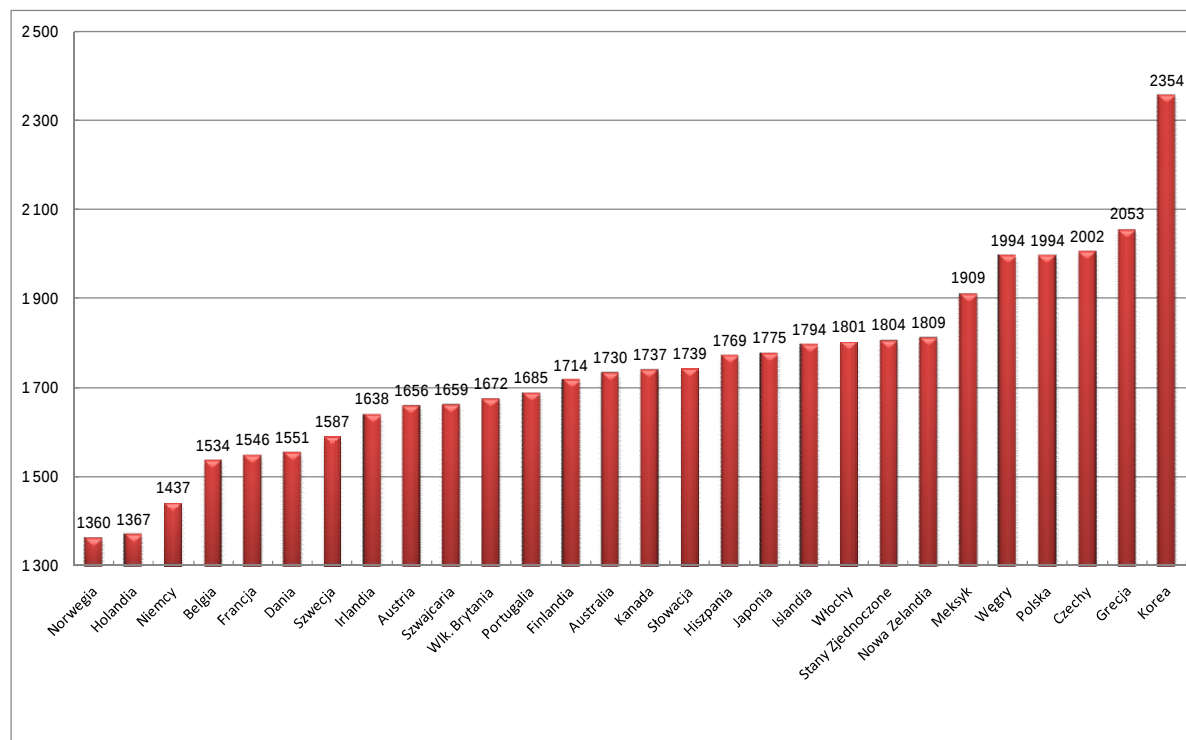
Samozatrudnienie i pozorne samozatrudnienie

- W Polsce odsetek samozatrudnionych stanowi 19.5% i jest jednym z najwyższych w Europie.
- Pojęcie samozatrudnienia obejmuje swoim zakresem bardzo różne zjawiska.
- Wśród samozatrudnionych należy przede wszystkim odróżnić pracodawców od osób pracujących na własny rachunek i niezatrudniających żadnej osoby. Inną linię podziału można przeprowadzić między osobami, które rzeczywiście kierują przedsiębiorstwem, a osobami, dla których praca na własny rachunek ukrywa faktyczny stosunek pracy.
- Na podstawie danych GUS, dotyczących zatrudnienia w przedsiębiorstwach liczących mniej niż 9 pracowników, można oceniać, że liczba minimalna osób znajdujących się w takiej sytuacji kształtuje się na poziomie 500 000 (Portet, 2006).
- Możliwość ograniczenia do minimum okresu wypowiedzenia jest jedną z ważniejszych motywacji, którymi kierują się przedsiębiorcy stosujący umowy cywilno-prawne.
- Poza wymaganiami elastyczności, rozpowszechnienie umów cywilnych wynika z logiki finansowej. Podpisywanie tej formy kontraktu z firmami jednoosobowymi pozwala pracodawcy w większości przypadków uniknąć płacenia składek na ubezpieczenie społeczne (kształtujących się na poziomie 36% płacy) oraz obowiązku przestrzegania prawa pracy w zakresie czasu pracy (w zakresie maksymalnego czasu pracy, dopłat za godziny nadliczbowe, wakacji, dni wolnych od pracy, przerw w pracy).

- Dla pracowników, których zarobki przekraczają 75% średniego wynagrodzenia, założenie własnej działalności gospodarczej jest z finansowego punktu widzenia korzystniejsze od pozostawania w stosunku pracy. Jest to główna przyczyna rozwoju firm jednoosobowych w Polsce. Osoby pracujące na własny rachunek nie muszą płacić świadczeń społecznych od całości swego dochodu, lecz jedynie od podstawy minimalnej równoważnej 75% średniego wynagrodzenia.

Dłuższy czas pracy i elastyczne ustawodawstwo w zakresie czasu pracy

Polska jednym z krajów o najdłuższym czasie pracy, 2005 r.

Źródło : OECD, 2007)

Uregulowania prawne służące uelastycznieniu czasu pracy

- Czas pracy pracowników polskich charakteryzuje znaczący udział godzin nadliczbowych
- Polskie przepisy regulujące pracę w godzinach nadliczbowych są jednymi z najbardziej elastycznych w Europie:
 - o Wprawdzie polski kodeks pracy określa maksimum godzin nadliczbowych na poziomie 150, ale jest możliwe, w ramach układu zbiorowego lub umowy o pracę zwiększenie ich liczby do 416, co jest jednym z najwyższych wskaźników w Europie.
 - o Przepisy dot. godzin nadliczbowych pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy są wyjątkowo elastyczne, w związku z tym, że kwestię tę można regulować w umowie o pracę. Na przykład, pracownik zatrudniony na umowę w wymiarze 20 godz. tygodniowo może przepracować 40 godzin. Godziny nadliczbowe nie będą wówczas traktowane jako takie, jeżeli tylko umowa o pracę tak to formułuje.
 - o Sytuacja ta bardzo różni się od tej, z którą mamy do czynienia w wielu krajach europejskich, gdzie liczbę godzin nadliczbowych określa się w oparciu o normalny czas pracy określony w umowie.
- Ustawodawstwo polskie nie daje możliwości (poza pewnymi wyjątkami) do rozliczenia czasu pracy w ramach dłuższych okresów, w tym na przestrzeni roku. Niemniej, niektóre

przykłady, jak fabryka Volkswagena w Polkowicach pokazują, że rozliczanie czasu pracy w skali roku jest możliwe w ramach porozumienia związków z pracodawcą.

PRACODAWCA PRZYJAZNY PRACOWNIKOM

21 stycznia 2008 r. w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odbyła się uroczystość wręczenia certyfikatów "Pracodawca przyjazny pracownikom". W uroczystości wziął udział Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński, prezesi wyróżnionych firm oraz przedstawiciele zakładowych organizacji "S".

W ramach akcji "Polska przyjazna pracownikom" Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zorganizowała konkurs, w którym przyznane zostały certyfikaty dla zakładów pracy, które realizują założenia kampanii: stosowanie stałego zatrudnienia, przestrzeganie prawa i standardów pracy oraz zapewnianie pracownikom możliwości do zrzeszania się w związki zawodowe.

Zgłoszeń do akcji certyfikacyjnej dokonały organizacje zakładowe NSZZ "S" działająca w zakładzie pracy oraz zarządy przedsiębiorstw, przy poparciu organizacji związkowej. Do konkursu zostało zgłoszonych 50 przedsiębiorstw. Spośród nich Komisja Certyfikacyjna, w skład, której weszli: przedstawiciel Prezydenta RP, Główny Inspektor Pracy, przewodniczący Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP oraz członkowie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", wybrała 15 zakładów pracy, które otrzymają certyfikat "Pracodawca przyjazny pracownikom". Wszystkie firmy otrzymały bardzo dobre opinie Państwowej Inspekcji Pracy, zakładowej "Solidarności". Wyróżnione przedsiębiorstwa łączą poszanowanie praw pracowników z wysokimi zyskami firmy.

Ankiety zgłoszeniowe rozpatrywane były w systemie punktowym. Liczba uzyskanych przez poszczególnych pracodawców punktów zależała od spełnienia kilku podstawowych kryteriów. Pierwszym z nich była liczba osób zatrudnionych w danym zakładzie pracy na czas nieokreślony. Kolejnym kryterium był stopień "uzwiązkowienia", czyli procent przynależności pracowników do związku lub związków. Następnym elementem mającym wpływ na ocenę zakładu pracy była informacja, czy funkcjonuje w nim układ zbiorowy, Rada Pracowników.

Fragmenty wystąpień

Prezydent RP Lech Kaczyński - Z olbrzymią satysfakcją biorę udział w tej uroczystości i przesyłam listy gratulacyjne. To jest związane nie tylko z tym, czym się zajmowałem przez najpiękniejsze lata swojego życia, przez lata "Solidarności", ale tym, czym się zajmowałem zawodowo przez ponad ćwierć wieku, prawie 30 lat. Mówimy bowiem o tych pracodawcach, którzy, po pierwsze, uznają, że reżim prawa pracy czyli reżim umowy o pracę, a w szczególności umowy na czas nieokreślony to jest podstawowa forma zatrudnienia ludzi, którzy żyją z pracy, z pracy najemnej. I mimo, że niektórzy uważają, że to przestarzałe - są kraje, które likwidują kodeksy pracy - to ja w dalszym ciągu uważam, że to jest podstawa stabilizacji stosunków pracy, to jest podstawa do tego, żeby te stosunki były trwałe, zapewniały poczucie bezpieczeństwa, aby były źródłem nie napięć, nieustających napięć, ale źródłem rozwoju - powiedział podczas uroczystości Lech Kaczyński, który wyróżnionym przedsiębiorstwom wręczył listy gratulacyjne. Prezydent zwrócił również uwagę, że wyróżnione firmy przestrzegają prawa do organizowania się pracowników w związki zawodowe.

Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "S" - podziękował Prezydentowi za objęcie honorowym patronatem kampanii "Polska Przyjazna Pracownikom" i pogratulował przedstawicielom wyróżnionych firm. - Certyfikat jest wyrazem uznania pracowników dla pracodawców, którzy za najwyższą wartość uznają ludzi. Chcieliśmy pokazać pozytywne przykłady współpracy pomiędzy związkiem i pracodawcą. Wystarczy tylko odpowiednio prowa-

dzić dialog pomiędzy przedstawicielami zarządów przedsiębiorstw i załogi. Takie zakłady istnieją i świetnie prosperują - powiedział przewodniczący "S".

Akcja Certyfikacyjna "Pracodawca przyjazny pracownikom" jest organizowana przez związek zawodowy, jako wyraz naszego uznania dla pracodawców.. Nie jest to kolejny niewiele znaczący dla pracowników konkurs, w którym organizacje pracodawców przyznają nagrody pracodawcom. Chcieliśmy pokazać, że interesy przedsiębiorstwa i interesy pracowników są zbieżne. Wystarczy tylko odpowiednio prowadzić dialog pomiędzy przedstawicielami zarządów przedsiębiorstw i załogi. Chcemy dowieść, że nie jest to tylko piękna idea. Takie zakłady istnieją i świetnie prosperują. Chcieliśmy to pokazać.

Bożena Borys-Szopa Główny Inspektor Pracy - Państwowa Inspekcja Pracy zdecydowanie wspiera wszelkie działania na rzecz szeroko pojętej ochrony pracy. Pomysł przyznawania certyfikatu "Pracodawca Przyjazny Pracownikom" w ramach ogólnopolskiej kampanii "Polska Przyjazna Pracownikom", jest ze wszech miar godny poparcia, tak jak godne poparcia jest promowanie dobrych praktyk. Przestrzeganie ustawowych standardów prawa pracy, gwarantujących ochronę stosunku pracy i bezpieczne warunki jej wykonywania, stabilność zatrudnienia, prawo do zrzeszania się i negocjacji z pracodawcą, sprzyja nawiązywaniu silnej więzi między stronami pracodawcą a pracownikiem. Przekłada się na lepszą jakość i większą wydajność pracy, zwiększając tym samym zyski przedsiębiorcy. Jestem przekonana, że polscy pracodawcy coraz lepiej rozumieją ścisłą zależność między tworzonymi warunkami pracy, a sytuacją ekonomiczną firmy. Uzyskanie z rekomendacji związków zawodowych certyfikatu "Pracodawca Przyjazny Pracownikom" może być ważnym elementem procesu umacniania w nich tej świadomości i budowania coraz lepszych relacji z pracownikami.

Stanisław Szwed, przewodniczący Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP - Certyfikat to znakomity pomysł i cieszę się, że prezydent Lech Kaczyński objął całą kampanię "Polska Przyjazna Pracownikom" swoim patronatem. Znamienne jest to, że to związkowcy w imieniu pracowników występowali o przyznanie tego wyróżnienia. Wszystkie zgłoszenia, które oceniała komisja certyfikacyjna to były wartościowe przedsiębiorstwa, gdzie pracodawcy "normalnie" traktują swoich pracowników. Dialog, inwestowanie w pracowników, szacunek do nich zawsze przynoszą zyski przedsiębiorstwu. Mam nadzieję, że certyfikat uda się przyznawać co roku.

Wojciech Dybek, przewodniczący "S" w Elektromontaż Poznań S.A. - Nasza komisja postanowiła zgłosić pracodawcę do konkursu "Pracodawca przyjazny pracownikom" ze względu na pozytywne zmiany, jakie się dokonują w naszej spółce od ponad trzech lat. W 2004 r., po okresie zwolnień, zaczęto stopniowo zwiększać zatrudnienie. Co roku w pierwszym kwartale następują negocjacje dotyczące wzrostu wynagrodzeń na dany rok. Ponadto wspólnie w 2006 roku znowelizowaliśmy Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy zawierający wiele satysfakcjonujących rozwiązań dla pracowników. Wszyscy pracownicy spółki mają dodatkową bezpłatną opiekę medyczną w prywatnej klinice.

Piotr Soyka, prezes Gdańskiej Stoczni Remontowej S.A. - To wyróżnienie to na pewno efekt naszej długoletniej współpracy z NSZZ "Solidarność". W przedsiębiorstwie relacje pracownik-pracodawca są kluczowe. W naszych warunkach te relacje się dopiero kształtują. Z jednej strony my sami uczymy się być pracodawcami, ale także związki zawodowe musiały przejść ewolucję. Czasami mam wrażenie, że za dużo miejsca oddaliśmy (związkowcy i przedsiębiorcy) politykom. Interesy pracowników i pracodawcy są różne, spotykają się, gdzieś w pewnym miejscu, dlatego tak ważna jest mądrość dwóch stron i wzajemne zaufanie. W Stoczni Remontowej wzajemnie się szanujemy ze związkiem i ważne sprawy staramy się ustalać razem. Jeśli nadrzędnym dobrem w firmie jest człowiek, to widać to po wynikach przedsiębiorstwa. To że pracodawcy przyjaźni pracownikom istnieją, to również zasługa związku. Postaramy się w Stoczni nie zawieść naszych partnerów.

Nagrodzone Firmy:

Gdańska Stocznia Remontowa im. J. Piłsudskiego S.A.

Stocznia zajmuje się remontami i budową statków oraz innych urządzeń pływających. Sukcesy gospodarcze przedsiębiorstwa wynikają m.in. z partnerstwa i dialogu między zarządem a związkami zawodowymi. Owocna współpraca z pracownikami to coroczne podwyżki, uzgadnianie ze związkami zawodowymi procesów inwestycyjnych, bezpłatne podnoszenie kwalifikacji, preferowanie zatrudnienia na czas nieokreślony i wypłata nagród okolicznościowych. Równolegle następuje szybki wzrost obrotów i zysk firmy oraz wzrost zatrudnienia.

- Liczba zatrudnionych pracowników 2314
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 1986
- Uzwiażkowanie 77 proc.

"Elektromontaż - Poznań" S.A.

Lider na rynku usług elektroinstalacyjnych oraz producent urządzeń elektroenergetycznych. Spółka zapewnia wszystkim pracownikom nowoczesne warunki pracy oraz socjalno-bytowe. Od listopada 2006 r. obowiązuje znowelizowany Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy zawierający wiele korzystnych zapisów dla pracowników m.in. System Premii Mobilizacyjnych i znacznie wyższe nagrody jubileuszowe.

- Liczba zatrudnionych pracowników 342
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 293
- Uzwiażkowanie 39 proc.

Południowy Koncern Węglowy S.A. w Jaworznie

Wydobycie i sprzedaż węgla, a także transport kolejowy. Koncern jest pracodawcą otwartym na dialog i współpracę z Zakładowymi Organizacjami Związkowymi. Prowadzi właściwą politykę kadrową i nawiązuje stosunek pracy tylko na podstawie umowy o pracę. Firma stawia na rozwój zawodowy własnych pracowników i zapewnia możliwość zrzeszania się w Organizacje Związkowe.

- Liczba zatrudnionych pracowników 6051
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 5360
- Uzwiażkowanie 91 proc.

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Lublinie Sp. z o. o.

Zajmują się oczyszczaniem ścieków, rozcieńczaniem, odsiewaniem i filtrowaniem wody. W firmie ze szczególną starannością załatwiane są sprawy pracownicze: bhp, szkolenia podnoszące kwalifikacje, możliwości kształcenia i sprawy socjalne. Pracownicy znajdujący się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej mogą liczyć na pomoc finansową i rzeczową z funduszu świadczeń socjalnych.

- Liczba zatrudnionych pracowników 997
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 807
- Uzwiażkowanie 42 proc.

Karpacki Operator Systemu Dystrybucyjnego Sp. z o. o.

Dystrybucja wszelkiego rodzaju paliw gazowych przez sieć zasilającą i sprzedaż paliw gazowych i produktów pochodnych. W spółce sfera dotycząca spraw pracowniczych regulowana jest przez Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy, Regulamin Pracy i inne Regulaminy Okołoukładowe, w tym Umowę o współpracy Związków Zawodowych z Zarządem Spółki.

Pracodawca opłaca wszystkim zatrudnionym składkę w maksymalnej wysokości (7proc.) na Pracowniczy Program Emerytalny.

- Liczba zatrudnionych pracowników 3248
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 3123
- Uzwiazkowienie 52 proc.

Zakłady Mechaniczne "Tarnów"

Wytwarzają szeroki asortyment wyrobów i usług produkcyjnych o przeznaczeniu wojskowym oraz cywilnym. W firmie obowiązuje Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy, Regulamin Pracy, Regulamin Premiowy, Regulamin wykorzystywania środków z zakładowego funduszu świadczeń. Corocznie negocjowany jest wskaźnik wzrostu wynagrodzeń przekraczający przyjęty przez Komisję Trójstronną.

- Liczba zatrudnionych pracowników 833
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 806
- Uzwiazkowienie 56 proc.

Kruszgeo S.A. w Rzeszowie

Zajmują się wydobywaniem i przeróbką kruszyw budowlanych, a także świadczeniem usług geologicznych, laboratoryjnych, projektowych, geodezyjnych i remontowo - mechanicznych. Zakładowa "Solidarność" wypracowała i podpisała bardzo dobry Układ Zbiorowy Pracy, który w miarę potrzeb jest nowelizowany i poszerzany. W spółce działa fundusz, który przekazuje środki finansowe najbardziej potrzebującym pracownikom.

- Liczba zatrudnionych pracowników 653
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 606
- Uzwiazkowienie 48 proc.

Elektrociepłownie Wybrzeże S.A.

To jeden z największych i czołowych producentów ciepła i energii elektrycznej w północnej Polsce. Komisja Zakładowa NSZZ "S" bardzo pozytywnie ocenia zakład pracy, ponieważ trwa ciągły dialog między Zarządem Firmy a Związkami Zawodowymi prowadzący do ulg, odliczeń i przestrzegania prawa wewnątrzzakładowego dotyczącej umów, porozumień i układów zbiorowych pracy.

- Liczba zatrudnionych pracowników 1113
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 1100
- Uzwiazkowienie 86 proc.

Bombardier Transportation (ZWUS) Polska Sp. z o. o.

Katowickie przedsiębiorstwo produkuje urządzenia elektromechaniczne oraz systemy sterowania ruchem na liniach kolejowych, tramwajowych i metra. Zakład pracy prowadzi otwartą politykę kadrowo - płacową i realizuje postanowienia powzięte w dialogu pracodawca - związki zawodowe. Trzonem wszystkich działań podejmowanych przez Zakład jest przyjęty przez załogę Etyczny Kodeks Postępowania.

- Liczba zatrudnionych pracowników 433
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 386
- Uzwiazkowienie 41 proc.

Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o. o.

Gdyńska spółka zajmuje się dostarczaniem energii ciepłej i odpowiada za doprowadzone węzły ciepłownicze, przepompownie, ciepłownie i kotłownie będące własnością OPEC. W przedsiębiorstwie wszelkie problemy rozwiązywane są w drodze rozmów i negocjacji partnerskich. Członkom związku umożliwia się funkcjonowanie i pracę w Sekcji Krajowej Ciepłownictwa i w Zarządzie Regionu Gdańskiego. Jest realizowane porozumienie dotyczące Rady Pracowników.

- Liczba zatrudnionych pracowników 485
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 460
- Uzwiazkowienie 62 proc.

Zielonogórskie Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o. o.

Zajmują się naprawą i wymianą wodomierzy, dokonują przeglądów sieci wodociągowej, prowadzą usługi warsztatowe i przeprowadzają badania laboratoryjne. W firmie obowiązuje Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy. Zarząd firmy prowadzi częste konsultację z Radą Pracowników i Zakładową Komisją NSZZ "S" w sprawach dotyczących wynagrodzeń i warunków zatrudnienia pracowników.

- Liczba zatrudnionych pracowników 278
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 272
- Uzwiazkowienie 50 proc.

Zakłady Metalowe "MESKO" S.A.

Firma z branży zbrojeniowej w Skarżysko-Kamiennej produkuje i sprzedaje wyroby metalowe a także szeroki asortyment usług w zakresie toczenia, frezowania, szlifowania, wytaczania, hartowania, cięcia i wykrawania. Wszystkie istotne decyzje dla rozwoju firmy i dotyczące pracowników zapadają w drodze konsultacji pomiędzy związkami zawodowymi, a pracodawcą. Wszystkie wynagrodzenia wypłacane są terminowo i realizowany jest Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.

- Liczba zatrudnionych pracowników 1721
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 1612
- Uzwiazkowienie 85 proc.

Kopalnia Soli "Wieliczka" S.A.

Kopalnia jest najstarszym na świecie, czynnym nieprzerwanie od średniowiecza zakładem górniczym, wpisanym na Światową Listę Dziedzictwa Kulturowego UNESCO. Zarząd Regionu Małopolska NSZZ "S" potwierdza wieloletnią bardzo dobrą współpracę z Prezesem Kopalni i relacje uznaje za modelowe. Godne uznania są także rozwiązania związane z restrykturyzacją firmy, uzgadnianie i negocjowanie z załogą.

- Liczba zatrudnionych pracowników 440
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 430
- Uzwiazkowienie 78 proc.

Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Sp. z o. o.

Zakłady chemiczne w Tarnobrzegu, zajmują się produkcją nawozów mineralnych, siarki konfekcjonowanej, kwasu siarkowego itp. W Spółce obowiązują niezbędne akty prawne takie jak: Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy, Regulamin Pracy, Wynagrodzeń i Świadczeń Socjalnych. Powołana przez związki zawodowe Rada Pracowników zawarła porozumienie z Zarządem Spółki o współpracy i wzajemnym funkcjonowaniu. Każdego roku negocjowane są podwyżki wynagrodzeń przekraczające ustawowe wskaźniki.

- Liczba zatrudnionych pracowników 517
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 490
- Uzwiazkowanie 72 proc.

Przedsiębiorstwo Produkcyjne Podzespołów Elektronicznych "DOLAM" S.A.

Przedsiębiorstwo z Wrocławia działa w sektorze podzespołów elektronicznych, produkuje czujniki i przekaźniki kontaktronowe, komory gaszeniowe, lampy mikrofalowe i wyświetlacze ciekłokrystaliczne. Jednym z celów działania Zarządu firmy jest utrzymanie stanowisk pracy, poprzez rozwój firmy i wzrost wynagrodzeń. Współpraca dyirekcji ze związkami zawodowymi w rozwiązywaniu różnych problemów zakładu owocuje dobrą atmosferą w pracy. W zakładzie funkcjonują: Regulamin Pracy, Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych oraz Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy.

- Liczba zatrudnionych pracowników 142
- Liczba zatrudnionych na czas nieokreślony 136
- Uzwiazkowanie 60 proc.

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIKI CEN TOWARÓW I USŁUG KONSUMPCYJNYCH W GRUDNIU 2007 R.

Wyszczególnienie	XII 2007		I-XII 2007
	XII 2006 = 100	XI 2007 = 100	I-XII 2006 = 100
O G Ó Ł E M	104,0	100,3	102,5
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	107,4	100,3	104,6
Żywność i napoje bezalkoholowe	107,9	100,3	104,9
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	105,4	100,3	103,3
Odzież i obuwie	92,9	99,8	92,6
Mieszkanie	103,9	100,2	103,5
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	104,4	100,2	104,1
w tym nośniki energii	103,7	100,3	103,7
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	101,9	100,1	101,1
Zdrowie	103,1	100,6	102,1
Transport	108,9	100,2	102,1
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	118,1	100,2	104,1
Łącznie	98,1	100,3	100,0
Rekreacja i kultura	98,2	100,5	100,2
Edukacja	102,6	100,0	101,6
Restauracje i hotele	104,5	100,3	103,5
Inne towary i usługi	101,0	100,1	100,9

**Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie
w sektorze przedsiębiorstw¹ w grudniu 2007 r.**

Wyszczególnienie	XII 2007			I-XII 2007
	w liczbach bezwzględnych	XI 2007 =100	XII 2006 = 100	I-XII 2006=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5241,2	100,1	104,9	104,7
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3246,00	105,0	107,2	109,2
w tym bez wypłat z zysku	3244,22	105,1	107,2	109,2

**Mieszkania oddane do użytkowania^{a)}
w okresie I-XII 2007 r.**

Formy Budownictwa	2007				
	XII			I-XII	
	liczba miesz- kań	XII 2006=100	XI 2007 = 100	liczba miesz- kań	I -XII 2006= 100
Ogółem.....	18294	114,4	127,5	133826	116,0
Spółdzielcze.....	879	77,4	114,9	7881	87,3
Indywidualne.....	9587	131,9	136,5	71259	123,7
Przeznaczone na sprzedaż lub wynaj- em.....	6383	105,2	109,6	46878	123,5
Pozostałe ^{b)}	1445	95,1	194,7	7808	72,5

^{a)} Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

^{b)} Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Źródło: GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

31 stycznia 2008 r. odbyło się posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia z udziałem wiceministra pracy Czesławy Ostrowskiej. Było ono głównie poświęcone analizie funkcjonowania urzędów pracy po ich włączeniu do administracji samorządowej, poprzez projekt realizowany w ramach

SPO RZL ze środków EFS. Wykonawcą analizy był Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową z Gdańska (środowisko mocno liberalne).

Przebadano urzędników publicznych służb zatrudnienia, pracodawców i bezrobotnych. Badanie to potwierdziło po-

wszechnie znane ułomności publicznych służb zatrudnienia przebadane wcześniej w raportach takich jak prace profesorów M. Kabaja, U. Sztanderskiej, S. Golinowskiej, M. Bukowskiego, raport w „Trosce o pracę” (M. Boni i inni), coroczne badania efektywności Funduszu Pracy (K. Kaczmarek), oraz raporty resortowe i samorządowe.

W oparciu o badania IBnGR można się utwierdzić, że nie jest to sieć urzędów, że brak jest urzędniczej koordynacji, że są nieefektywne w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego, że brak jest standardów ich usług, że brak jest indywidualizacji usług, że jest za mała kadra w stosunku do potrzeb, że jest duża fluktuacja tych kadr, niskie zarobki przy wysokich kwalifikacjach zawodowych. Publiczne służby zatrudnienia nie są liderami społecznymi, słabo współpracują z partnerami rynku pracy, nie posiadają wielu danych o lokalnym rynku pracy. Badanie potwierdziło zarówno niskie dofinansowanie psz przez jednostki samorządu terytorialnego, a także rozchwianie kompetencji, szczególnie w zakresie edukacji pracowniczej (odpowiedzialne są trzy resorty... czyli nikt).

W swej wypowiedzi dopowiedziałem, że publiczne służby zatrudnienia nie-stety nie są służbą, nie są pracownikami administracji specjalnej, nie wypełniają swojej międzynarodowej misji czego dowodem jest właśnie brak standardów usług, indywidualizacji pomocy, inicjacji porozumień lokalnych i partnerstwa. Oczywiście jest to wina państwa, rządów, które zniszczyły efektywny system publicznych służb zatrudnienia po 2000 roku, zdecentralizowały problemy edukacji i zatrudnienia nie zabezpieczając dofinansowania i nie budując zintegrowanego systemu danych (do poziomu gminy). O tym jakie to ma być państwo, jaka myśl strategiczna o rozwoju zasobów ludzkich strach wspomnieć, choć coraz bardziej widać, zwłaszcza po emigracji młodzieży i specjalistów, że programy NPR, KPR i KPD na lata 2004 – 06 były pisane pod kasę EFS a nie pod cele narodowe czy Strategii Lizbońskiej, ze szcze-

gólnym uwzględnieniem zatrudnienia. Dlatego nadal mamy peryferie, Polskę B, C, D.

Nieśmiało, jak wszystko w rządzie Tuska, są rekomendacje badania, a raczej hasła zakłęcia typu:

- konieczna jest aktywizacja psz,
- kształcenie ustawiczne,
- współpraca z pracodawcami,
- standardy usług,
- usprawnienie finansowania,
- poprawa informacji,
- koordynacja polityki przez ministra pracy

W innych punktach obrad zwróciłem uwagę na niestosowność używania przez ministra pracy oraz urzędników resortu słowa „nadwyżka”, w kontekście środków Funduszu Pracy. Wg mnie jest to marnotrawstwo lub sabotaż wobec obywateli bezrobotnych dla, których nie znaleziono zajęcia czy szkolenia.

Zaprotestowałem też przeciwko trybowi omijania partnerów społecznych przy sporządzaniu sprawozdań rządu z wykonania dyrektyw Unii Europejskiej z zakresu rynku pracy na przykładzie sprawozdania wobec COM (2007)803, gdzie to rząd buduje KPR na lata 08 – 11 wyłącznie dla obecnego gabinetu rządowego (!) z wykluczeniem wdrażania europejskiego modelu polityki społecznej (!! z wyłącznymi preferencjami dla flexicurity (!!!)). Okazało się, że resort pracy również pominęto przy tym sprawozdaniu z realizacji Strategii Lizbońskiej (!!!!). O jakim dialogu z peryferiami Polski można mówić!!!

Zwróciłem się również z zapytaniem o stan prac nad ratyfikacją Konwencji MOP i Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej a także ws. prac zespołu rządowego ds. Migracji przy premierze RP.

Kolejne posiedzenie NRZ przewidziano na dzień 27 marzec br.

- *Jacek Smagowicz Warszawa, 31 stycznia 2008 r.*

LIST DO MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Gdańsk, 6.02.2008 r.

Sz. Pani Jolanta Fedak

Minister Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa

WZB/20/08

Szanowna Pani Minister!

Jako członek Naczelnej Rady Zatrudnienia zwracam się z uprzejmą prośbą o przesłanie informacji o stanie prac resortowych (rządowych) ws.:

1. Ratyfikacji Konwencji MOP w zakresie:

a) polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy

- nr 88 - dot. organizacji służb zatrudnienia
- 150 - dot. roli, zadań i organizacji administracji
- 168 - dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem wraz z odpowiednimi zaleceniami nr 83, 151 i 176.

b) ochrony pracowników:

- nr 156 - dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci
- 158 - dot. rozwiązywania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy
- 173 - dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy
- 183 - dot. ochrony macierzyństwa wraz z odpowiednimi zaleceniami nr 165, 166, 180 i 191.

c) ochrony migrantów:

- nr 97 - dot. pracowników migrujących;
- 143 - dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących;

- 181 - dot. prywatnych biur pośrednictwa pracy wraz z zaleceniami nr 86, 151 i 188.

Twierdziłem od lat i nadal to podtrzymuję, że te konwencje są niezbędnym minimum edukacyjnym i zabezpieczającym prawa pracownice m.in. osób bezrobotnych, kobiet, migrantów, jedynych żywicieli rodziny a także urzędników publicznych służb zatrudnienia. (Ministrowie występujący na Naczelnej Radzie Zatrudnienia wielokrotnie obiecywali tą informację).

2. Ratyfikacji art. 4, 10 i 13 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

- Żeby wzrastało zatrudnienie należy płacić pracownikom godziwie, udostępnić dostęp do usług szkoleniowych zawodowych (w tym osób niepełnosprawnych) a także do usług zdrowotnych w sytuacji bycia „biednym pracującym” czy całkowicie biernym.

3. Projektu ustawy o rynku pracy rozpoczętych w kwietniu 2006 r., kontynuowanych w sierpniu 2007 r., zmieniającego m.in. wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia z zasiłkiem dla bezrobotnych związanym ze stażem pracy, wysokością zarobków i premiowaniem pracodawców o stabilnym zatrudnianiu, a także modernizującego publiczne służby zatrudnienia, w tym pomocy państwa dla lokalnych (gminnych) punktów obsługi bezrobotnych czy rozszerzającego kategorie instrumentów zachęcających do tworzenia miejsc pracy (wsparcie pracodawców).

4. W zespole przy premierze RP do spraw Migracji (sześć zespołów ds. imigracji zarobkowej, emigracji zarobkowej z Polski, nielegalnej imigracji, integracji cudzoziemców, gromadzenia statystyk i reemigracji).

W tych kwestiach społecznych Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” pracowała w wielu zespołach roboczych własnych, brała udział w wielu zespołach resortowych. Osobiście omawiałem te kwestie na forum Naczelnej Rady Zatrudnienia i w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno – Gospodarczych (przy tworzeniu projektu Umowy Społecznej), czego świadectwem są protokoły tych instytucji, jak i Uchwała KK NSZZ „Solidarność” Nr 1/07 a także Stanowisko KK NSZZ „Solidarność” Nr 9/07 ws. braku strategii państwa przeciwdziałania emigracji i imigracji pracowników (załączniki).

Powyższe tematy wniosłem do harmonogramu prac Naczelnej Rady Zatrudnienia w roku 2008 uznając je za pilne (i wieloletnio spóźnione) licząc na akceptację Pani Minister celem kontynuacji prac resortowych i rządowych.

Zwracam przy tym uwagę, że warunki na polskim rynku pracy są korzystne dla powyższych działań poprawiających stabilizację na rynku pracy i bezpieczeństwo osób zagrożonych utratą pracy przez działania prewencyjne, co znacznie zmniejsza koszty społeczne.

Z wyrazami szacunku

• - Jacek Smagowicz

POMOC PUBLICZNA W POLSCE W ROKU 2007

Pomoc publiczna to pomoc udzielona przez Państwo ze źródeł państwowych, w jakiegokolwiek formie, która narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych wyrobów, w zakresie, w jakim wpływa ona negatywnie na wymianę handlową pomiędzy państwami Unii.

Pomoc publiczna może być udzielona w formie dotacji oraz ulg i zwolnień podatkowych, dokapitalizowania, pożyczek, kredytów, poręczeń i gwarancji kredytowych, zaniechania poboru podatku, odroczeń terminów zapłaty, rozłożenia na raty podatku czy umorzeń a także zbycia lub oddania mienia Skarbu Państwa lub jednostek samorządów terytorialnych i ich związków na warunkach korzystniejszych.

W Polsce istnieje około 3.500 organów, instytucji, funduszy, które potencjalnie mogą udzielać pomocy publicznej (w tym jest wszystkich szczebli, organy administracji podatkowej, urzędy pracy, fundusze ochrony środowiska itp.).

W prawie UE przyjmuje się, iż pomoc, która nie przekracza kwoty 100 tys. euro dla danego beneficjenta w dowolnym trzyletnim okresie nie wpłynie, nie zakłóca lub nie zagraża zakłóceniem konkurencji.

Artykuł 87 ust. 3 TWE przewiduje trzy następujące kategorie pomocy publicznej:

- Pomoc sektorową (dla sektorów wrażliwych i podatnych na koniunkturę gospodarczą, takich jak przemysł górniczy, hutniczy, włókienniczy, stoczniowy, stalowy, motoryzacyjny),
- Pomoc regionalną (na realizację nowych inwestycji w celu zmniejszania dysproporcji w rozwoju ekonomicznym – społecznym pomiędzy poszczególnymi regionami),
- Pomoc horyzontalną (na restrukturyzację, ochronę środowiska, badania i rozwój, zatrudnienie oraz rozwój MSP).

Z szóstego raportu Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynika, że w 2006 roku 1.675 organów udzieliło pomocy publicznej dla 139.409 beneficjentów. Nie jest to informacja pełna bo wiele jednostek samorządów terytorialnych nie składa żadnych sprawozdań. Kwota ogólnej pomocy udzielonej przedsiębiorcom wyniosła w 2006 roku 5.875,6 mln zł (1.508,5 mln euro) co stanowi 0,6% PKB a w przeliczeniu na jednego pracownika wartość pomocy wyniosła 747,8 zł (192 euro). Wśród form pomocy dominowały dotacje zwolnienia podatkowe.

Najwięcej pomocy w roku 2006 zostało udzielone przedsiębiorcom z województw śląskiego (25%) oraz dolnośląskiego (17,3%). Najmniej środków (od lat) trafia na Opolszczyznę i ścianę wschodnią. Najwięcej pomocy uzyskały przedsiębiorstwa

duże (56,6%) średnie (23,9%) małe (13,9%) i mikro (5,6%).

Wartość pomocy udzielonej na rozwój wyniosła 322,6 mln zł dla 3.468 przedsiębiorców (na 3 mln 600 tys. firm). Z pomocy na zatrudnienie skorzystało 28 tys. podmiotów głównie ze strony jst a z pomocy na szkolenie skorzystało 54.224 przedsiębiorców głównie ze strony OHP, PARP w ramach SPO RZL.

W ramach pomocy regionalnej udzielono pomocy na kwotę 1.558,3 mln zł (dwukrotnie więcej niż w 2005!) w tym na tworzenie nowych miejsc pracy wydatkowano 69,6 mln zł. W sumie na 72 programy pomocowe wyspecyfikowane w załączniku 2 do raportu UOKiK 2006 14 programów było przeznaczonych na wzrost zatrudnienia. Szkoda, że w tabelce nie przedstawiono bilansu nowych utworzonych miejsc pracy, co obniża rangę informacji o wydawkowanych środkach i uniemożliwia wyli-

czenie efektywności jednego miejsca pracy.

Pomoc horyzontalna wyniosła 1.821,7 mln zł, w tym na zatrudnienie 1.440,0 mln zł a pomoc sektorowa 699,8 mln zł z czego dla górnictwa 596,2 mln zł, dla sektora budownictwa okrętowego 103,6 mln zł, a nie udzielono tej pomocy dla sektora hutnictwa żelaza i stali czy dla sektora motoryzacyjnego. Pomoc dla transportu kolejowego wyniosła 1.128,2 mln zł (80% całej pomocy dla sektora transportowego) głównie na organizowanie i dotowanie regionalnych przewozów osób.

Z raportu UOKiK wynika, że po cząwszy od 2003 roku, wartość pomocy publicznej przedsiębiorcom zmniejsza się zgodnie ze Strategią Lizbońską. Pytaniem pozostaje kwestia czy zgodnie z interesem tych przedsiębiorców, którzy o taką pomoc się starali a jej nie uzyskali, szczególnie z terenów Polski peryferyjnej, Polski B, C i D.

Przeznaczenie pomocy publicznej

Przeznaczenie pomocy	2005		2006	
	Wartość pomocy w mln PLN	Udział (w %)	Wartość pomocy w mln PLN	Udział (w %)
OGÓŁEM, w tym:	3 646,2	100	4 468,4	100
POMOC HORYZONTALA, w tym:	1 821,7	49,9	2 183,1	48,9
Prace badawczo rozwojowe	153,1	8,4	127,6	5,8
Ochrona środowiska	31,3	1,7	55,5	2,5
Rozwój małych i średnich przedsiębiorców	304,5	16,7	322,6	14,8
Pomoc na zatrudnienie	1 230,3	67,6	1 440,0	66,0
Szkolenia ogólne	89,3	4,9	210,1	9,6
Pomoc na ratowanie	4,6	0,3	11,3	0,5
Pomoc na restrukturyzację	8,5	0,5	16,0	0,7
POMOC SEKTOROWA, w tym:	1 048,5	28,8	699,8	15,7
Sektor budownictwa okrętowego, w tym:	184,7	17,6	103,6	14,8
Restrukturyzacja	68,1	36,9	0,0	-
Wsparcie kontraktów na budowę statków	116,6	63,1	103,6	100
Sektor górnictwa węgla, w tym:	863,8	82,4	596,2	85,2
Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych	863,8	100	596,2	100
POMOC REGIONALNA, w tym:	763,6	21,0	1 558,3	34,9
Pomoc w celu wspierania nowych inwestycji	664,5	87,0	1 084,9	69,6
Pomoc w celu tworzenia nowych miejsc pracy	99,1	13,0	320,1	20,5
Duże projekty inwestycyjne	0,0	-	153,3	9,8
INNE TYTUŁY, w tym:	12,4	0,3	27,2	0,6
Pomoc stanowiąca rekom. dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych	3,2	25,8	18,3	67,3
Pomoc o charakterze socjalnym z przeznaczeniem dla indywidualnych konsumentów	9,2	74,2	8,9	32,7

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

PRAWO I FINANSE

Chcemy pomóc skarbnikom z małych organizacji związkowych

Z wielu Regionów NSZZ „Solidarność” napływały sygnały o problemach małych organizacji związkowych z Urzędem Skarbowym. Ich przyczyną była najczęściej niska świadomość wśród skarbników nt. obowiązków podatkowych wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących i – co za tym idzie – brak wiedzy i umiejętności w tym zakresie.

Dlatego też ostatnie coroczne warsztaty trenerskie, które odbyły się w październiku ubiegłego roku, zostały poświęcone temu problemowi.

Trenerzy uczestniczący w warsztatach mieli możliwość zaznajomienia się z materiałami i programami szkoleniowym dla skarbników. Po krótkiej dyskusji wybrano do dalszej pracy materiał przedstawiony przez Region Mazowsze. Następnie wyłoniono dwa zespoły: zadaniem jednego z nich („metodycznego”) była praca nad programem jednodniowego szkolenia; zadaniem drugiego zespołu było przygotowanie materiału pomocniczego dla uczestnika.

Na zakończenie warsztatów wspólnie ustalono:

- Prace w zespołach będą kontynuowane, a koordynatorem pracy będzie kierownik Biura Szkoleń i Programów Europejskich.
- Po przygotowaniu wersji roboczej materiału pomocniczego – kierownik BSZIPE przedłoży go Skarbnikowi KK i Przewodniczącemu KKR do weryfikacji i akceptacji.

wodniczącemu KKR do weryfikacji i akceptacji.

- Chętni trenerzy przejdą szkolenie przygotowujące do poprowadzenia takie szkolenia najpóźniej w grudniu 2007 roku.

Z powyższych zobowiązań zespoły wywiązały się. Materiał i program szkolenia dla skarbników z małych organizacji związkowych zostały przygotowane, a w dniach 17-20 grudnia 2007 r. siedemnaścioro trenerów uczestniczyło w takim szkoleniu.

Stało się to możliwe dzięki zaangażowaniu członów zespołu oraz przychylności przewodniczących regionów: Mazowsze, Wielkopolska Południowa, Śląsko-Dąbrowski, Pomorze Zachodnie, Małopolska, Śląsk Opolski, Zielonogórski, Warmińsko-Mazurski. Bez tego wsparcia to przedsięwzięcie byłoby niemożliwe. Dlatego też z tego miejsca składam serdeczne podziękowanie za owo wsparcie!

W podsumowaniu szkolenia jednodniowego (przygotowującego trenerów do pracy) stwierdzono konieczność ponownego spotkania się, dla pogłębienia umiejętności poprowadzenia tego szkolenia.

Będzie ono miało miejsce na przełomie stycznia i lutego 2008 r.

• *Elżbieta Wielg*

ROZWÓJ ZWIĄZKU

O rozwoju w śląsko-dąbrowskiej Oświacie

W dniach 3-4 stycznia 2008 r., w Ustroniu (OW „Barbara”), odbyło się szkolenie podstawowe dla Sekcji Oświaty NSZZ „Solidarność” Regionu Śląsko-Dąbrowskiego.

W szkoleniu wzięło udział 36 działaczy z placówek oświatowych z Jaworzna, Zawiercia, Gliwic, Rybnika, Dąbrowy Górniczej, Wodzisławia Śląskiego, Bytomia, Raciborza, Chorzowa i Katowic.

Omówiono najważniejsze zagadnienia związane z działaniami, jakie należy podjąć w placówkach, by poprawić stan uzwiązkowania. Większość uczestników napisała plany rozwoju swoich organizacji, które będą realizowane do czerwca bieżącego roku. Uczestnicy szkolenia podjęli decyzję o powtórnym spotkaniu się w

czerwcu – celem podsumowania i przygotowania planów działania na drugą część roku.

Szkolenie prowadził Janusz Zabiega; logistyką zajmował się Lech Ordon.

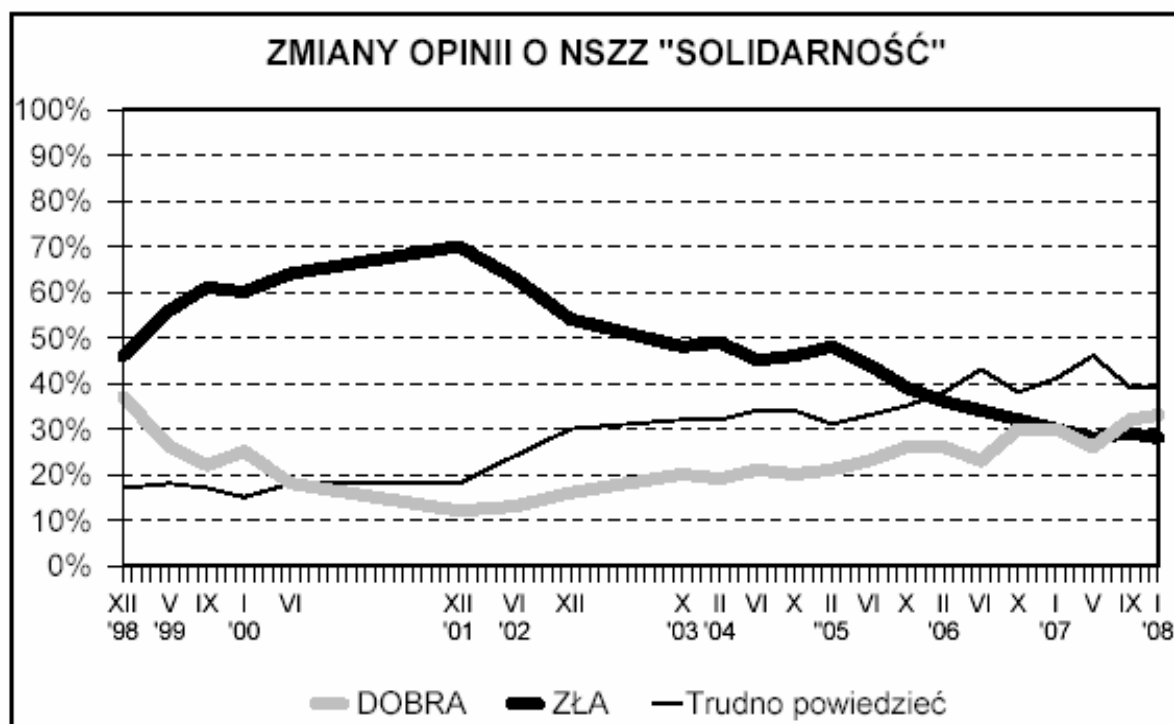
• JZ

INFORMACJE RÓŻNE

CBOS o ZWIĄZKACH ZAWODOWYCH

Od 7 lat systematycznie rośnie liczba osób, które dobrze oceniają NSZZ „Solidarność”

Obecnie co trzeci Polak (33 proc.) dobrze ocenia działalność „Solidarności”. Natomiast wśród osób należących do NSZZ „S” odsetek ten wzrasta do 52 proc. Trzeba dodać, że opinie o związkach zawodowych są słabo ukształtowane i znaczne grupy respondentów nie potrafią ocenić ich pracy.

Informacje różne

Czy obecnie należy Pan(i) do związku zawodowego?	Wiek				
	18–24 lata	25–34	35–44	45–54	55 lat i więcej
	wskazania w procentach				
Tak	0*	8	21	33	23
Nie, chociaż pracuję	100	92	79	67	77

Za 100% przyjęto wyłącznie osoby pracujące jako pracownicy najemni

* Poniżej 0,5%

Ważnym czynnikiem mającym istotny wpływ na przynależność pracowników do związków zawodowych jest forma własności zakładu pracy. Najwięcej osób, bo aż 35 proc. deklaruje przynależność do związków w instytucjach, urzędach, zakładach państwowych, samorządowych, spółdzielczych i publicznych. 15 proc. pracujących w spółkach z udziałem właścicieli prywatnych i państwa a tylko 3 proc. pracujących w zakładach prywatnych

Warto zwrócić uwagę na motywy przynależności do związków zawodowych. Najczęściej wymieniane to: obrona praw i interesów pracowniczych, poczucie bezpieczeństwa, ochrona przed zwolnieniem z pracy, chęć niesienia pomocy innym, poczucie zaufania i wywalczenie podwyżek przez związek.

	CBOS
Dlaczego należy Pan(i) do związku zawodowego?	N= 58
Obrona praw i interesów pracowniczych	35%
Poczucie bezpieczeństwa, wsparcia, ochrona przed zwolnieniem z pracy	12%
Chęć niesienia pomocy innym kolegom, chęć działania na rzecz innych	11%
Poczucie zaufania do związku, bo wywalczył podwyżki	9%
Zgodność własnych poglądów na sprawy społeczne i polityczne z poglądami wyrażanymi przez związek	9%
Przyzwyczajenie („kiedyś się zapisałem i tak zostało”)	9%
Nadzieje na poprawę swojej sytuacji związane z przynależnością do związku zawodowego	6%
Wiara w siłę wspólnego (grupowego) działania w walce o prawa i interesy pracownicze	5%
Bo w zakładzie jest związek	5%
Bo wszyscy (większość) należą do związku	4%
Inne przyczyny	6%

Procenty nie sumują się do 100, ponieważ respondenci mogli podać więcej niż jeden powód

Natomiast jako najczęstszy powód nie przynależności do związków zawodowych badani podawali brak związków zawodowych w ich miejscu pracy (46 proc.).

Dlaczego nie należy Pan(i) do związku zawodowego?		CBOS
	N=282	
Nie ma związków zawodowych w moim miejscu pracy	46%	
Brak chęci, potrzeby należenia do związku	33%	
Krytyczna ocena działalności związków	7%	
Utrata zaufania do związków i osób, które są w ich kierownictwie	5%	
Brak czasu	4%	
Brak informacji o działalności związków w zakładzie pracy	3%	
Nie ma związków, które by mi odpowiadały	1%	
Zbyt krótki staż pracy	1%	
Praca w małej, prywatnej firmie	1%	
Ustawa niezezwalająca na przynależność do związku	1%	
Inne przyczyny	4%	

Procenty nie sumują się do 100, ponieważ respondenci mogli podać więcej niż jedną przyczynę

Centrum Badania Opinii Społecznej przeprowadziło badania dotyczące przynależności i oceny związków zawodowych w dniach 1-7 stycznia br. na grupie 890 losowo wybranych dorosłych mieszkańców Polski.

ARTYKUŁ MIESIĄCA

USIADŹMY DO STOŁU

Nikt w Solidarności nie twierdzi, że już jutro wszyscy muszą dostać podwyżki. Ważne jest dla nas, żeby rząd usiadł do stołu i w sposób budzący zaufanie, o którym mówił tak dużo premier Tusk, zagwarantował wszystkim grupom zawodowym ścieżkę dojścia do takich rozwiązań, które by zadowalały pracowników - mówi MACIEJ JANKOWSKI, wiceprzewodniczący NSZZ Solidarność, w rozmowie z Barbarą Madajczyk-Krasowską.

- Czy rząd premiera Donalda Tuska wypowiedział wojnę Solidarności?

- Na razie jeszcze nie. Ale może uniknąć takich podejrzeń, jeżeli podejmiemy rzetelny dialog z Solidarnością i pozostałymi partnerami związkowymi.

- Jednak po oświadczeniu prezydium KK zapowiadającym konsultacje w sprawie ogólnopolskiej akcji protestacyjnej Solidarność znalazła się pod

ostrzałem krytyki polityków Platformy Obywatelskiej.

- Krytyczne wypowiedzi przewodniczącego klubu PO Zbigniewa Chlebowskiego czy wicemarszałka Stefana Niesiołowskiego są nieuzasadnione i nieprawdziwe. Panowie parlamentarzyści nie zapoznali się z naszymi stanowiskami i decyzjami.

- Poseł Chlebowski powiedział, że "S" powinna milczeć, bo nie protestowała za rządów PiS.

- Gdyby przeanalizował wszystkie wydarzenia oraz działania różnych struktur naszego związku w tamtym czasie, to okazałoby się, że Solidarność organizowała pikety i akcje protestacyjne. A w czerwcu ubiegłego roku Komisja Krajowa przyjęła stanowisko w którym zobowiązała rząd do podjęcia konkretnych rozwiązań do 15 sierpnia 2007 r. Nasze zdecydowane działania wymusiły na rządzie przystąpienie do

rozmów, które skończyły się podpisaniem porozumienia.

- To z kolei wypominają wam inne związki, że porozumienie było zawarte z pominięciem Komisji Trójstronnej.

- Zaczęliśmy dwustronne rozmowy z rządem, ponieważ w Komisji Trójstronnej nie doszło do takiego porozumienia. Mogliśmy nic nie robić, wówczas rząd zdecydowałby na przykład, że minimalna płaca będzie wynosiła 980 zł, a emerytury pomostowe wprowadzi się od 1 stycznia 2008 roku. Uznaliśmy, że dla wszystkich, nie tylko dla Solidarności, lepsze będzie przystąpienie do rozmów i załatwienie kilku spraw. Uważam, że spowodowanie wzrostu płacy minimalnej o ponad 20 procent jest olbrzymim sukcesem Solidarności. Sukcesem korzystnym dla wszystkich obywateli.

- Zaskoczyła Pana ta krytyka, zwłaszcza ze strony byłego przewodniczącego Solidarności, Lecha Wałęsy?

- Wydaje mi się, że Lech Wałęsa nie powinien wypowiadać się w tej sprawie. Tym bardziej że on jako wieloletni przewodniczący "S" doskonale wie, kogo związek reprezentuje, jakie są jego zadania i jak związek powinien reagować. Zarzucanie nam, że reprezentujemy jakąś wąską grupę osób albo tylko siebie, to po prostu wierutne kłamstwo!

- Wałęsa zażądał też rozliczenia Janusza Śniadka, Jacka Rybickiego za współpracę z PiS.

- Ich i jeszcze Mariana Krzaklewskiego. Lech Wałęsa, gdy odchodził na funkcję prezydenta, nie pozostawił nam 10 milionów członków związku, ale poniżej dwóch milionów. Najwięcej straciliśmy na początku lat dziewięćdziesiątych, bo wtedy upadało wiele zakładów, a z mapy Polski zniknęło wiele branż. Skutkiem tego było zmniejszenie się liczby członków Solidarności. Teraz tendencja jest odwrotna. Nasze szeregi rosną, mimo naturalnego odchodzenia członków związku na emerytury, wyjazdów za granicę, itp.

- Ilu członków ma aktualnie Solidarność?

- W chwili obecnej struktury związku cały czas przesyłają informacje dotyczące liczby

członków z końca 2007 roku. Na dzień dzisiejszy mówią one, że do Solidarności należy około 750 tys. osób. Ale na ostateczne dane musimy jeszcze poczekać.

- OPZZ podaje, że ma milion członków.

- W dokumentach przekazanych przez OPZZ Komisji Trójstronnej, które są niezbędne, by wykazać reprezentatywność związku, widnieje niewiele ponad 300 tysięcy członków. W EKZZ, gdzie trzeba płacić składki afiliacyjne, liczba członków OPZZ jest również o wiele mniejsza niż członków Solidarności.

- Zapytałam o liczbę członków, bo Lech Wałęsa kwestionuje, że jesteście największą centralą związkową.

- My nigdy nie krytykujemy Lecha Wałęsy i on też nie powinien tego robić, bo to mu nie przysparza popularności, a nam szkodzi. Jestem w Solidarności od początku i uważam, że to jest ta sama Solidarność, którą w 1980 roku tworzył Lech Wałęsa wspólnie z nami, działaczami ze wszystkich regionów Polski. Pracowaliśmy dla Lecha Wałęsy w pierwszej i w drugiej kampanii prezydenckiej. Dlatego Lech Wałęsa nie powinien nam się tak odwdzięczać.

- Media też was nie kochają, niektóre zaczęły publikować zarobki związkowców.

- Nasze płace, w tym przewodniczącego, nie są tajemnicą. Są określone w uchwale finansowej Krajowego Zjazdu Delegatów. Również działacze niższych szczebli, na poziomie regionów czy branż są wynagradzani na podstawie tej uchwały. Natomiast działacze oddelegowani do pracy związkowej w zakładach pracy otrzymują wynagrodzenie takie, jakie otrzymywaliby na danych stanowiskach, wykonując swoją pracę zawodową. Chcę także podkreślić, że w bardzo wielu przypadkach działacze związkowi pracują społecznie.

- Ale pensja szefa związku w kopalni "Budryk" przekracza 11 tys. zł.

- Mówi pani o osobie, która nie jest członkiem Solidarności. Rzeczywiście są duże zakłady pracy, gdzie w układach zbiorowych uzgodniono inne wielkości wynagradzania działaczy związkowych niż określa to uchwała finansowa czy ustawa o zwią-

kach zawodowych precyzująca wysokość wynagrodzenia działacza związkowego.

- Dziennikarze zarzucają Solidarności, że nie protestowała z pielęgniarkami "w białym miasteczku".

- Solidarność uczestniczyła we wspólnie zorganizowanej manifestacji wszystkich central związkowych funkcjonujących w ochronie zdrowia. Po tej manifestacji była uzgodniona liczba osób w delegacji udającej się do premiera z petycją. I już w tym momencie okazało się, że zostały złamane wcześniejsze uzgodnienia, ponieważ liczba osób w delegacji miała być proporcjonalna do grup zawodowych biorących udział w tym proteście. A okazało się, że związek zawodowy pielęgniarek podwoił swoich przedstawicieli. Związek ten nie uprzedził także o jakiegokolwiek próbie okupacji. Nie było żadnej informacji o przygotowywanej pikiecie pod Urzędem Rady Ministrów. To było nieuczciwe ze strony związku zawodowego pielęgniarek i położnych, że przygotowując taką akcję, nie uprzedził o niej pozostałych central związkowych biorących udział we wspólnym marszu protestacyjnym. I później wyszło jak wyszło. Solidarność chciała rozmawiać, zresztą brała udział w rozmowach razem ze związkiem zrzeszonym w OPZZ. W tych rozmowach, które odbywały się w warszawskim Centrum Dialogu Społecznego uczestniczył także związek lekarzy.

- W prasie pojawiły się informacje, że rząd chce zmienić ustawę o związkach zawodowych, tak by ograniczyć prawa związkowe, i proponuje między innym, by siedziby związków zostały wyprowadzone z zakładów pracy. Wyobraża Pan sobie, że Komisja Zakładowa Stoczni Gdańskiej znajdzie się poza stoczną?

- Nie, bo w tradycji Solidarności jest działanie blisko i razem z ludźmi na terenie zakładu pracy. Natomiast wyprowadzenie związku poza zakład pracy spowoduje, że pracodawcy będą utrudniać kontakt z pracownikami. Tam, gdzie nie ma związków zawodowych - a chcemy dotrzeć do pracowników i pokazać im, co robi związek zawodowy, dlaczego warto organizować się w związek zawodowy - pracodawcy uniemożliwiają nam kontakt z pracownikami czy wejście na teren zakładu pracy. Nie

są też odosobnione przypadki, że jeśli powstanie jakaś grupa inicjatywna, to zaraz pojawiają się zastraszania, zwolnienia i inne problemy. Pracodawcy, którzy nie myślą perspektywnie, nie zastanawiają się nad zagwarantowaniem swojemu zakładowi pracy stabilnej i dobrze wykształconej załogi, bronią się przed związkami zawodowymi. A przecież mamy wiele przykładów, gdzie współpraca dobrze się układa. Pokazał to ostatnio konkurs "Polska przyjazna pracownikom". Okazało się, że jeżeli po partnersku traktuje się reprezentację pracowników, to można bardzo dobrze prowadzić firmę oraz osiągać świetne wyniki.

- Jakie problemy ostatnio Pana najbardziej absorbują?

- Za chwilę (rozmawiamy 5 lutego br. - przyp. BM-K) spotykamy się z Sekcją Krajową Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej, potem z przedstawicielami wszystkich sekcji krajowych finansowanych z budżetu państwa. To pierwszy stopień konsultacji. Chcemy ustalić zasady działań po to, aby zapobiec sytuacji, w której każda branża będzie działała sama i tylko po to, żeby osiągnąć coś dla siebie. Chcemy rozwiązań systemowych dla wszystkich grup zawodowych działających w sferze budżetowej. To są zadania priorytetowe i zobowiązują nas do merytorycznego przygotowania się do rozmów z rządem. Przewodniczący Solidarności spotykając się na posiedzeniu prezydium Komisji Trójstronnej będzie miał pełną wiedzę co dzieje się w poszczególnych grupach w sferze budżetowej. Mamy nadzieję, że 15 lutego na plenarnym posiedzeniu Komisji Trójstronnej zostaną zaproponowane pewne rozwiązania systemowe, bo tylko o takie nam chodzi.

- Czy ta ostatnia fala krytyki pomoże, czy zaszkodzi Solidarności?

- Myślę, że pomoże. Solidarność podobnie jak inne związki zawodowe stara się walczyć o poprawę warunków pracy i płacy różnych grup zawodowych. To naturalne, politycy nie mogą mieć do nas pretensji, że występujemy z takimi roszczeniami. Natomiast nikt w Solidarności nie twierdzi, że te rozstrzygnięcia muszą zapaść już jutro, że wszyscy muszą dostać trzykrotną średnią

krajową, czy po 1500 zł, 2 tys. zł podwyżki już od lutego czy marca bieżącego roku. Ważne jest dla nas, żeby rząd usiadł do stołu i w sposób budzący zaufanie, o którym mówił tak dużo premier Tusk, zagwarantował wszystkim grupom zawodowym

ścieżkę dojścia do takich rozwiązań, które by zadowalały tych pracowników.

- Chodzi o pewien kalendarz...

- ...mamy świadomość, że wszystkiego od razu nie da się rozwiązać, natomiast niech rząd uwiarygodni się w swoich działaniach.

Z OSTATNIEJ CHWILI

NADGORLIWA STRAŻ SEJMOWA

Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "Solidarność" zwrócił się do Marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego, o wyjaśnienie zachowania straży marszałkowskiej wobec przedstawicieli Sekretariatu Ochrony Zdrowia, podczas sejmowej debaty o sytuacji w służbie zdrowia.

6 lutego przed rozpoczęciem debaty o sytuacji w ochronie zdrowia, paniom z Sekretariatu Ochrony Zdrowia, odebrano wszystkie rzeczy osobiste i nie pozwolono opuszczać galerii. Co więcej, zagrożono im, że jeśli opuszczą galerię, nie będą mogły już tam wrócić. - Po raz pierwszy, od kiedy przychodzimy się przyglądać pracom Sejmu zdarzyła się taka sytuacja, że przy wejściu zostałyśmy pozbawione dokumentów osobistych, torebek, praktycznie wszystkiego. A przecież dyskusję zaplanowano na wiele godzin - mówi Maria Ochman, przewodnicząca "S" służby zdrowia. Podobne restrykcje nie spotkały przedstawicieli innych związków zawodowych, którzy tego dnia również przybyli przysłuchiwać się debacie.

"Liczymy, że zachowanie straży marszałkowskiej nie było celowym działaniem wobec jednego z partnerów społecznych, i że podobne sytuacje w przyszłości nie będą miały miejsca" - napisał w liście do Marszałka Sejmu, przewodniczący "S".